

[Carlsen-Skiødt.]

Hensyn til min Skrædder. Dette Blad, „Morgenbladet“ ... (Formanden rejser sig atter.) Nu har jeg kun to Linier til, saa er jeg færdig.

Formanden: Det gør ingen Forskel!

Carlsen-Skiødt: Jeg skal altsaa afbryde, men naar man bliver angrebet, bør man have Lov til at forsvare sig. Jeg vil sige til „Morgenbladet“, hvis Redaktør en Gang har været Medlem af dette høje Ting: Fædreland, hvad har du tabt, den Gang denne udmærkede Mand forlod Rigsdagen! Denne lille Parentes viser, at de forskellige Presseudtalelser om Lovforslaget har vakt betydelig Opmærksomhed — og det er derfor, jeg har tilladt mig at fremdrage dem — ikke blot her i København, men over det ganske Land. Det, der særlig har vakt Opmærksomhed, er den Stilling, Venstre har taget, kraftigt støttet og vejledet af „Morgenbladet“. Det konservative Folkepartis Stilling er givet, og den er ikke givet i Dag, men for 6 Aar siden, her er ingen Slingrekurs. Hvis der ikke i den Periode indtræffer ganske særlige Ting, vil vi fra vor Side følge den Linie, vi den Gang slog ind paa. I Henhold hertil har vi stillet vort Ændringsforslag, hvorefter Tvangsrestriktionerne for Stor-Københavns Vedkommende maa ophøre paa et nærliggende Tidspunkt, som vi har ment passende kunde sættes til Oktober Flyttedag 1932, med meget lempelige Overgangsbestemmelser. Det er for Resten interessant at lægge Mærke til, at det konservative Folkeparti er det mest frisdende i denne Sag, men det gælder da for Resten ogsaa paa andre Omraader. Det er godt muligt, at det konservative Folkeparti ikke skiltes saa meget med Ordet Frihed, men vi praktiserer det. Frit at tænke, tro at tale, det er Folkets gamle Ret, — det vil vi meget gerne underskrive.

Jeg skal saa til Slutning blot anbefale at stemme for det af det konservative Parti stillede Ændringsforslag og at stemme imod det af de tre Partier stillede Forslag, der endnu i en Aarrække vil opretholde Tvangsforanstaltninger i Stor-København.

Rager: Ved dette Lovforslags første Behandling i dette høje Ting udtalte jeg, at det her drejede sig om et Lovgivningsomraade, hvor de demokratiske Partier, der har Flertal her i Tinget, maatte anse det for en Nødvendighed at opnaa et Resultat i denne Samling, for at man ikke skulde staa paa bar Bund, naar den nugældende

Huslejelov udløber til Maj Maaned, og derfor vilde det være muligt for Oppositionspartierne at angive de Vilkaar, paa Grundlag af hvilke et Resultat kunde opnaas. Vi stod ikke her, som naar vi staaar overfor Lovforslag, der kan blive til Lov i den ene, den anden eller den tredje Samling, men vi stod og skulde handle i en Situation, hvor vi saa en Lov falde bort uden Erstatning, hvis vi ikke ved Forhandling skaffede en Erstatning. Derfor staaar vi ikke i denne Sag med frie Hænder, men vi staaar for en stor Del med bundne Hænder!

Jeg lagde ved første Behandling ikke Skjul paa, at det for mig i særlig Grad kom an paa, hvad det ærede Medlem Hr. Slebsager som Ordfører for Venstre vilde beslutte sig til at byde os, og jeg nærede ikke synderlig Forventning om, at der fra det konservative Folkeparti vilde blive gjort Forsøg paa at yde en virkelig alvorlig Indsats i denne Sag, og som ærede Medlemmer nu vil vide, viste det sig ogsaa, at det blev fra Venstre, der kom en positiv Indsats, hvorimod den Indsats, der kom fra de Konservatives Side, var af en saadan Art, at der straks i Udvalget var Enighed om, at dette Forslag uden videre Diskussion kunde henvises til Papirkurvens store Rum. Jeg skal senere komme lidt nærmere tilbage til de Konservatives Stilling og deres Ændringsforslag, men det, der særlig interesserer her, er Venstres Stilling. Der var det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt blevet forundret, og jeg har ogsaa hørt andre Folk udtale deres Forundring, men jeg kan slet ikke forstaa det. Allerede ved den første Behandling, der fandt Sted her i Tinget, forekom det mig, at man kunde mærke, naar man hørte det ærede Medlem Hr. Slebsager tale som Ordfører for Venstre, at der var det, man ofte kalder „Harper i Luften“, og den *deus ex machina*, der i det Organ, som det ofte ærgres rettroende Venstremænd, at man betegner som Venstres Hovedorgan her i Byen, sidder og blander Kortene, sørgede i hvert Fald ogsaa for og medvirkede det, han kunde, til, at Udspillet blev brugeligt.

Men medens den højtærede Indenrigsministers Forslag i Princippet søgte at beskytte de i Henhold til den nugældende Boliglov beskyttede Lejligheder og Forretningslokaler i Stor-København, saa er dette Princip kastet til Side i det nu foreliggende Forslag, idet Venstres Forslag i Princippet kun søger at beskytte de nuværende Lejere og deres Enker i *de samme* Forretningslokaler og Lejligheder indenfor *det samme* Omraade, og hvilende paa dette indskræn-